

Úrslitið er, at bilfórararnir í summum fòrum koyra upp í 20 tímar um dagin. Onkuntíð eru einans fimm tímar, frá teir seta bilin frá sær klokkan hálvum tólv um kvøldið, til teir seta seg í bilin aftur klokkan hálvum fyra morgunin eftir.

- Vit koyra sera nógv. Tað er púra vanligt at koyra eini 18 tímar um døgnið, onkuntíð hava vit koyrt heilt upp í 23 tímar út í eitt, greiða teir frá.

Bilfórararnir halda, at kanska er tað júst hetta, sum er orsøkin til, at teir ikki fáa nakað setanarskriv.

- Um vit fáa eitt setanarskriv, fáa vit eisini treytir og reglur, sum arbeiðsgevarin má halda. So hava vit eitt pappír, sum vit kunnu vísa til og so standa vit kanska sterkari í myndini, sigur annar lastbilafórarin.

Fleiri fáa ikki løn

Teir greiða frá, at seinastu tíðina eru eisini alsamt fleiri útlendingar komnir at koyra fyri felagið, kanska í tráð við at fleiri og fleiri fòroyingar gevast, orsaka av vána arbeiðsumstøðunum.

- Men arbeiðsgevarin heldur heldur ikki lyftini, sum útlendingarnir hava fingið. Nú eru 12 teirra her, men eg veit ikki, um nakar teirra man fáa lønina, sum teimum er lovað. Hjá onkrum er so galið, at teir hava biðið Leif Erik í Gullhorninum geva sær mat, siga teir.

- Eg trúgvi einki upp á, at NCC veruliga skilir, hvussu skilið er. Tað kann ikki passa, at hetta verður góðtikið í tí, sum er Føroya størsta verkætlan, siga teir.

Lastbilafórararnir hava eisini verið og kært sína neyð hjá Havnar Arbeiðarafelag, tó uttan at tað hevur broytt nakað.

- Eg skilji ikki, hví teir einki gera. Tá teir fáa at vita, at eingin hevur setanarskriv, hví mæta teir ikki upp á arbeiðsplássinum og greiða arbeiðsmonnunum- og kvinnunum frá, hvørji rættindi vit hava. Vit uppliva so ikki, at teir taka sær av okkara áhugamálum, siga lastbilafórararnir.

Trygðin er ikki í lagi

Eftir øllum at døma eru eisini fleiri brot á trygðarreglurnar galdandi á arbeiðsøkinum. Tað er eitt krav, at ein maska skal vera í øllum bilunum, sum koyra inn í tunnilin. Hetta er trygðarútgerð í samband við eldsbruna í

tunlinum. Fórararnir, sum vit hava tosað við siga, at maska bara er í okkurt av helvtini av bilunum.

- Ein dagin kom eldur í ein av lastbilunum, men til alla lukku var hann júst sloppin út úr tunlinum. Hevði hann staðið í ljósum loga í tunlinum, kundi støðan verið álvarslig, tí tá vóru vit allir inni í tunlinum siga teir.

- Ein annar vandi í hesum sambandi er, at ikki allir bilfórararnir hava armband. Armbandið skrasetir, hvør er inni í tunlinum, og er tað neyðugt at vita í vandastøðu, siga teir.

Lastbilafórararnir halda eisini, at stjórin í ávísum fòrum fer langt út um sínar heimildir. Teir filast á, at stjórin hevði teir undir eftirliti alla tíðina. Allir lastbilarnir hava eina gps-flís, so at eigarin sær, hvat bilurin er. Sambært lastbilafórarunum verður hetta brúkt til at hava eftirlit við arbeiðsmonnunum, at teir ikki taka sær ov langar støðgir.

- Onkuntíð kann stjórin finna upp á at ringja til tín, um hann heldur, at bilurin hevur staðið stillur ov leingi, siga fórararnir.

Arbeiðarafelagið er kvirt

Lastbilafórararnir eru greiðir um, at hendan støðan ikki kann halda fram.

- Talan er um Føroya størstu verkætlan. Tað kann ikki bera til, at hon skal byggjast á slíka vanrøkt av arbeiðsfólkunum. Harumframt er trygðin heldur ikki í lagi, men tibetur hevur tað spælt væl av higartil.

- Tað er eingin ivi um, at her eigur Havnar Arbeiðarafelag at koma upp í leikin og tryggja, at arbeiðsgevarin heldur seg til galdandi sáttmálar og veitir arbeiðsfólkunum tey skjøl og rættindi, sum tey hava lógarfestan rætt til, siga teir.

Hans Joensen, formaður í Havnar Arbeiðarafelag, vil ikki gera stórvegis viðmerkingar í miðlunum. Hann vátar, at ein maður hevur verið á skrivstovuni og klagað um ymisk viðurskifti í samband við eina uppsøgn hjá sær, millum annað, at hann einki setanarskriv hevði fingið.

- Hetta er kortini so nýtt, at vit fara nú undir at kanna viðurskiftini, áðrenn eg fari at úttala meg um málið, sigur Hans Joensen.

Øll míni viðurskifti eru í lagi

Allir, sum koyra fyri I.R. Lastbilar í dag, eru nøgdir við arbeiðsumstøðurnar, sigur Rasmus Rasmussen, stjóri.

DANJAL AV RANA

Rasmus Rasmussen, stjóri hjá I.R. Lastbilum, vísir øllum atfinningunum aftur.

- Øll míni viðurskifti eru í lagi. Um onkur trygðarviðurskifti ikki eru, sum tey skulu, er tað ábyrgdin hjá NCC, sigur hann.

Lastbilafórarar hava sagt Miðlahúsinum frá, at teir koyra uttan setanarskriv, at arbeiðsdagarnir eru óforsvarliga langir, at allir ikki fáa løn til tíðina og at øll heldur ikki fáa somu løn. Rasmus Rasmussen kennir einki av hesum aftur.

- Tað kann vera, at onkur av teimum, sum er byrjaður seinastu tvær vikurnar ikki hevur fingið setanarskriv, men so vítt eg veit, koyra allir nú við setanarskrivi. Onkur hevur verið, sum ikki vildi skrivað undir setanarskrivið, men tað má so verða upp á teirra rokning, sigur hann.

Rasmus Rasmussen sigur, at arbeiðið hjá lastbilafórarunum er skipað eftir somu vaktum, sum starvsfólkini hjá NCC hava, tað vil siga, at tey arbeiða í 12 tíma vaktum.

- Um onkur kanska tekur sær eyka tímar, er upp til bilfórarán sjálvan. Tað

lættir sjálvandi um hjá mær, um onkur bilfórarari manglar, men eg trýsti ongan til at arbeiða longur, enn teir sjálvir vilja, sigur stjórin.

Hann sigur, at í løtuni hevur hann 12 lastbilar knýttar at arbeiðinum í Eystur-oyartunlinum. Sjey teirra koyra fast inn og út úr tunlinum, meðan fimm eru knýttir at øðrum arbeiðið í samband við tunnilin.

- Øll vanlig trygðarútgerð er í bilinum, so sum eldsløkkjari og annað. Eyka trygðarútgerð, sum krevst í samband við arbeiðið inni í tunlinum, er ábyrgdin hjá NCC, men so vítt eg veit, so hava í øllum fòrum teir sjey bilarnir, sum koyra inn og út, neyðugu trygðarútgerðina, so sum maskur, og bilfórararnir hava neyðugu armbondini, sigur Rasmus Rasmussen.

- Eg tori at halda upp á, at øll, sum koyra fyri I.R. Lastbilar á Hvítanesi í dag, eru nøgd við sítt arbeiði og sínar arbeiðsumstøður. Tey fáa øll løn til tíðina, bæði fòroyingar og útlendingar, og tey fáa øll somu løn fyri sama arbeiði, sigur hann, og vísir sostatt øllum atfinningunum frá sær.

- Um onkur er, sum er ónøgdur, skulu tey vera vælkomn inn á skrivstovuna hjá mær til eitt prát, sigur Rasmus Rasmussen.